

Lizet krijgt knikkende knieën van haar collega

‘HOE RAAK IK DIE VLINDERS KWIJT?’

Lizet (33) is gelukkig getrouwd met haar jeugdliefde Niels en hoeft echt geen andere man. Toch kan ze niet ontkennen dat ze stiekem een beetje verliefd is op haar nieuwe collega Reza. Hoe kan ze voorkomen dat deze flirt uit de hand loopt?

“**H**et was eventjes rustig in de fysiotherapiepraktijk toen ik Reza ontmoette, een nieuwe therapeut die twee dagen per week onze praktijk zou komen versterken. Ik kan me nog herinneren dat mijn adem even stokte toen ik voor de eerste keer in zijn ogen keek.

‘Lizet, dit is Reza,’ zei mijn baas. Reza stak zijn hand naar me uit. ‘Hey, leuk om je te leren kennen!’

Ik had de eer om hem in de weken daarna onder mijn hoede te nemen. Reza zou wat klanten van mij overnemen, want ik zou me gaan bezighouden met een nieuw project. Ik was dus de aangewezen persoon om hem wegwijs te maken. Reza pakte er een kruk bij en ging naast me zitten, waarop ik hem van alles vertelde over het reilen en zeilen van de praktijk. Al na een uurtje leek het alsof we elkaar al jaren kenden. Het klikte enorm. Ik voelde een klein kriebeltje in mijn buik toen hij die middag een complimentje over mij maakte tegenover onze baas.

Twee weken na die eerste kennismaking betrapte ik mezelf erop dat ik stond te zingen onder de douche. Ik dacht aan Reza. Het was een dag die ik helemaal samen met hem zou doorbrengen. Hij ging de klanten overnemen aan wie ik huisbezoeken zou afleggen en ik zou hem aan iedereen voorstellen. Ik had er zin in. Voordat ik in mijn auto stapte, spoot ik nog wat extra parfum achter mijn oren.

In de auto fantaseerde ik over wat de dag zou kunnen brengen. Ik dacht aan wat er tussen ons zou kunnen gebeuren. Mijn gedachten gingen met me op de loop

en in mijn fantasie hield ik mijn kleren niet allemaal aan. Geschokt riep ik mezelf tot de orde. Lizet, je bent getrouwd, dacht ik. Wat haal je jezelf in je hoofd?

Een ander stemmetje in mij antwoordde: joh, het is gewoon een fantasietje, niet meer en niet minder. Niet zeuren. Moet kunnen toch? Dat betekent toch niet dat je niet meer van Niels houdt?

Tien minuten later haalde ik diep adem voordat ik de deur van de praktijk opende. Ik voelde me een beetje schuldig. Het was niet gepast voor een getrouwde vrouw als ik om zo over een andere man te denken! Ik moest me professioneel gedragen. Ook al voelde ik vlinders in mijn buik, daar zou ik onder geen beding iets mee doen. Reza had echter geen boodschap aan hoe ik me voelde, al kon hij dat ook niet weten natuurlijk. Ik was niet de enige die de spanning voelde, hij voelde het ook, dat was duidelijk. En hij wist er wel raad mee. ‘Dus wij stappen samen in één auto, Lizet?’ zei hij met een knipoog. ‘Spannend hoor. Ik heb er zin in.’

Mijn baas, die ook in de ruimte was, deed er nog een schepje bovenop. ‘Als jullie maar niet op alle parkeerplaatsen een tussenstop maken. Houd het een beetje netjes!’ Met een rood hoofd veranderde ik snel van onderwerp. Ik leek wel een puber.

Ik overleefde die dag met Reza in de auto, er gebeurde niets ongepasts. Ik ben een volwassen en verstandige vrouw en zo gedroeg ik me ook. Ik weet ook wel tot hoever ik kan gaan en datzelfde gold voor Reza. Er hing een spanning tussen ons, er werd geflirt, maar we bleven professioneel. Toch dacht ik die dag meerdere malen:

jeetje, wat is hij leuk! Ik kan niet ontkennen dat ik die vlindertjes bleef voelen.

Nu is het zo dat ik mijn man Niels ook nog steeds heel leuk vind na al die jaren. Hij is mijn jeugdliefde en ik ben er trots op dat ik bij hem hoor. Onder geen beding wil ik ons huwelijk op het spel zetten. Ik zit dus helemaal niet te wachten op een leuke collega die me kriebels bezorgt en met wie ik lekker kan flirten!

Gelukkig hoefde ik na die ene dag nooit meer samen met Reza in de auto te stappen. Mijn klanten had ik overgedragen, ik had hem netjes aan iedereen voorgesteld, en we paktten ieder onze eigen werkzaamheden op. Intensief samenwerken hoeft dus niet meer, maar we zullen elkaar nog wel regelmatig gaan zien. In ieder geval één dag in de week, waarop we de praktijk samen draaiende zullen houden. En ook bijvoorbeeld bij overlegmomenten. Daar kan ik echt niet omheen.

Het is op zich geen ramp dat ik wat gevoelens voor hem heb, soms vind ik het ook wel grappig. Als drieëndertigjarige vrouw gaan blozen als iemand iets te lang naar je kijkt, is eigenlijk ook best wel lachwekkend. Tegelijkertijd ben ik ook een beetje bang voor wat er zou kunnen gebeuren. Wat als we ons niet meer kunnen beheersen? Wat als het flirten van kwaad tot erger gaat en we op een bepaald moment in een vlag van verstandsverbijstering samen in de voorraadkast eindigen? Hoewel dit scenario meerdere malen door mijn hoofd heeft gespoekt, wil ik helemaal niet dat het gebeurt! Ik ben alleen bang dat het wel die kant op gaat. Hoe kan ik dat voorkomen? Hoe kom ik van die vlinders af?” ■